

جایگاه فاطمه ۷ در فرهنگ شیعیان

با تکیه بر سنخ‌شناسی احادیث و روایات متون شیعی قرن چهارم تا ششم

زهیر صیامیان گرجی*

زهرا سمیعی**

چکیده

در رویکرد تاریخی به فرهنگ شیعی امامی می‌توان جایگاه شخصیت‌های مذهبی در فرهنگ شیعیان را با تکیه بر مواجهه تاریخی با متون شیعی مورد بررسی قرار داد. فاطمه زهرا (س) از مهم‌ترین شخصیت‌هایی است که در عقاید و فرهنگ شیعی جایگاهی محوری دارد. فاطمه (س) به مثالب مرتع ارتباطی نبوت، امامت و ولایت در نظام عقاید شیعی شناخته شده است. فرهنگ شیعیان نیز در روند تاریخی تحولات جوامع شیعی از قرون اولیه تاریخ اسلام تا قرن ششم هجری، مجالی برای معنابخشی و حفظ و بازتولید این نظام عقیدتی بوده است. در عین حال مجتمع حدیثی و متون شیعی از طریق احادیث و روایات منتب به معصومین (ع) به عنوان منابع و مراجع فکر و فرهنگ شیعه، پیونددهنده بین عقیده شیعی و فرهنگ شیعیان بوده‌اند. بر این مبنای در این مقاله با تکیه بر سنخ‌شناسی کمی و کیفی احادیث و روایات متون شیعی از قرن چهارم تا ششم هجری درباره فاطمه (س)، روند بازنمایی جایگاه فاطمه (س) در فرهنگ شیعیان مورد بررسی قرار گرفته است. ارتقای کمی و کیفی نگرش فضائل نگارانه به جایگاه فاطمه (س) از قرن چهارم تا ششم در احادیث منابع شیعی، نشان از برجسته شدن و اهمیت یافتن این وجه از ابعاد شخصیتی ایشان به عنوان الگویی اخلاقی و منبع ولایی در فرهنگ شیعیان است.

وازگان کلیدی: فاطمه زهرا (س)، احادیث شیعی، ایران اسلامی قرون میانه، فرهنگ شیعیان امامی، متون شیعی امامیه.

* Z_siamian@sbu.ac.ir دکتری تاریخ اسلام، عضو هیئت علمی گروه تاریخ دانشگاه شهید بهشتی

** کارشناسی ارشد تاریخ تشیع، دانشگاه خوارزمی z_samiei69@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۹۵/۱۰/۱۵ تاریخ تایید نهایی: ۹۵/۱۲/۲۵

مقدمه

صورت‌بندی و نظام فرهنگی جوامع شیعیان^۱، از برهم‌کنش باورهای عقیدتی متنوع شیعیان با وضعیت‌های تاریخی مختلف شکل گرفته است. باورهای تشیع به عنوان مذهبی که بر محوریت نظریه امامت، هویت شیعی را می‌سازد از طریق احادیث و روایت‌های تدوین شده در مجتمع حدیثی علمای شیعی پشتیبانی فکری می‌شود. این باورهای کلامی، فقهی و عقیدتی به واسطه اتصال به نظر امامان معصوم از نسل فاطمه (س) و علی (ع)، به عنوان تفسیر حقيقی از دین اسلام اعتبار می‌یابند. محتوا و شکل فرهنگ شیعیان نیز با اتفاقاً بر چنین روندی معنادار شده و در میان پیروان مذهب شیعه مشروعیت و مقبولیت و عمومیت یافته است.

علی‌رغم اینکه طایفه شیعه از طرف جامعه اهل سنت و جماعت به عنوان یک اقلیت نگریسته می‌شد و در کشاکش فکری و سیاسی از طرف فرقه‌های دیگر تحت فشار اجتماعی و فرهنگی قرار داشته است، اما نخبگان شیعی با نمادپردازی و مرجعیت بخشی به ارکان هویتی شیعه، تلاش می‌کردند در مقابل این فشارهای جمعی مقاومت کند و هویت خود را حفظ نماید. در عین حال تغییر در شرایط تاریخی دوره‌های مختلف، این مجال را پدیدارد تا جماعت شیعیان به بازسازی و بازارآیی هویت فرهنگی خویش اقدام کند.

وجود رابطه معناداری بین نظام عقیدتی شیعه به مثابه یک دیدگاه مذهبی بازپردازش شده در متون حدیثی شیعی و نظام فرهنگی شیعیان به عنوان باورمندان به عقیده شیعه با زمینه‌های تاریخی مختلف آن، باعث معناداری و معنابخشی نمادهای عقیدتی بازپردازش شده در فرهنگ شیعیان شده است. اعتبار این نمادها و نظام معنایی فرهنگ شیعی نیز از گفتار و کردار معصومین، سنت منقول پیامبر در احادیث ائمه شیعی، قرآن و تفاسیر معصومین از آن استخراج می‌شود که توسط نخبگان مذهبی در یک نظام مدرسي در متون شیعی تدوین می‌شدن. نظام معنایی فرهنگ شیعی به تمام اجزاء زندگی فردی و جمعی شیعیان معنا می‌بخشد تا بدانجا که می‌توان گفت از معنای زندگی جمعی و فردی تا سبک زندگی روزمره و روابط سیاسی و فرهنگی و اقتصادی و اجتماعی شیعیان با خود و دیگری

متاثر از ارجاع به این احادیث و روایات از منابع و مراجع عقیده شیعی بوده و هست.^۲ یکی از نمودهای تشیع و نمادهای فرهنگ شیعیان که از نظام عقیدتی مذهب شیعه برآمده است، فاطمه زهرا (س) است. فاطمه زهرا (س) دختر پیامبر (ص) در کنار علی (ع) به عنوان داماد پیامبر و همسر فاطمه (س) دو جزء اساسی از محورهای اتصال و هماهنگی و هارمونی باورهای عقیدتی شیعه درباره امامت و ولایت هستند. بنابراین هر کجا که نام علی بنای طالب در عقاید شیعه برده می‌شود، همراه با آن نام فاطمه زهرا (س) و حسنین (ع) نیز قرار می‌گیرد همانگونه که نقطه اتصال نظریه امامت و ولایت و نبوت نیز فاطمه (س) تعیین شده است و به همین طریق خمسه آل عبا به مثابه قلب تپنده عقیده و فرهنگ شیعه شناخته شده‌اند.

بر همین اساس جایگاه حضرت فاطمه (س) در فرهنگ دینی شیعه به شکل والا و با فضیلت‌محوری تصویر شده است. ایشان به عنوان «مادر امامان شیعه» جایگاه ویژه‌ای در تفکر و هویت و فرهنگ شیعه دارد. اساس مکتب شیعی و امامیه، جمع مقدس و مرکبی از پیامبر (ص) و دختر ایشان فاطمه (س) را نیز در بر می‌گیرد. در این بین حضرت فاطمه (س) مجمع النورین خوانده شده و امامان شیعه وصایت خود را به واسطه انتساب به پیامبر از طریق ایشان اخذ می‌کنند. بنابر تفکر شیعه، فاطمه (س) جزو پنج تن آل عبا است که در ملتقاتی دو نور نبوت و امامت قرار دارند. (امیرمعزی، ۱۳۸۸: ۴/۵)

بر اساس این جایگاه در نظام فکری شیعه، در معنایی فرهنگی نیز فاطمه (س) نمادی از فرهنگ متمایز شیعیان در مقایسه با اهل سنت بوده است همانند واقعه غدیر خم و واقعه کربلا و مهدویت امام زمان حجه بن الحسن عسگری (عج)، از دیگر نمادهای مهم عقیدتی و فرهنگی شیعیان که پیوستگی تفکر شیعی و فرهنگ شیعیان را در هر دوره و تا به امروز نشان می‌دهد. با این همه پرنگ بودن جایگاه فضیلت‌محور حضرت در میان فرهنگ شیعیان، علاوه بر وجود این کمالات در شخصیت تاریخی خود ایشان، تحت تاثیر فضای فکری و بافت تاریخی اعصار گوناگون تاریخ شیعیان نیز هست، و از چشم‌انداز فرهنگ‌گرایی در تحلیل صورت‌بندی جوامع، می‌توان گفت که بافت هر دوره‌ای منجر به

بر جسته‌سازی وجه خاصی از شخصیت حضرت زهرا (س) در فرهنگ شیعیان شده است. بنابراین می‌توان این مساله را مطرح کرد که جایگاه نمادهای هویتی فرهنگ شیعیان و در این مقاله جایگاه زهرا (س) در فرهنگ شیعه چگونه قابل بررسی است. در عین حال از آنجا که میراث فکری و فرهنگی شیعیان امامیه نخستین به واسطه مجتمع حدیثی و روایی در متون شیعی از قرن چهارم هجری به بعد تدوین و در میان جماعت‌های شیعه بازخوانی و ترویج می‌شوند، می‌توان این پرسش را اینگونه مطرح کرد که جایگاه فاطمه زهرا (س) به عنوان نماد بنیادین میراث گذشته در فرهنگ دینی شیعه این دوران که به واسطه مجتمع حدیثی تعریف می‌شود چگونه بازنمایی شده است؟ این جایگاه چه روندی را از قرن چهارم به عنوان دوران مهم آغازین تدوین این مجتمع که همزمان با بروز سیاسی اجتماعی فرهنگی شیعیان در عصر آل بویه شیعی مذهب است تا قرن ششم و وضعیت تاریخی متفاوت جوامع شیعه در دوره سلجوقیان طی کرده است؟ به خصوص که کتب اربعه شیعه به عنوان مراجع معتبر فکر شیعی نیز در همین دوران تدوین شده است.

برای سنجش این رابطه باید جایگاه مجتمع حدیثی شیعی را در فرهنگ شیعیان مورد توجه قرار داد. گفتار و کردار و اندیشه‌های اهل بیت (ع) در فرهنگ دینی شیعه به عنوان تنها مفسران راستین حقیقت و شریعت اسلام و بالاخص در فرهنگ‌سازی برای جماعت‌های شیعیان به عنوان الگوی تفکر و عمل جایگاه اساسی و منحصر به فردی دارند و محدثان و مجتمع روایی نقش حفظ و نگهداری و انتقال این میراث فکری و نیز اعتبار سنجی و اعتبار بخشی به آن را بر عهده داشتند. این جایگاه در تفکر و فرهنگ شیعیان نیز تابعی از نسبت حدیث و سنت در تفکر و فرهنگ اسلامی مسلمانان است چرا که احادیث نیز در نظام فرهنگ‌سازی و تعریف و تعین سنت اسلامی جایگاهی محوری داشته و دارند. (موتسکی، ۱۳۸۸: ۲۹؛ عمامی حائری، ۱۳۸۸: ۱۲؛ مدرسی طباطبائی، ۱۳۸۹: فصول مختلف؛ همو، ۱۳۹۰: فصول مختلف؛ ابن حلاق، ۱۳۸۸: ۵ - ۲۰) بنابراین می‌توان گفت: «جوامع متون - حدیثی در حقیقت آینه‌ایی فرهنگ حدیثی شیعه می‌باشد، زیرا هریک از این جوامع در سده‌های خاصی متأثر از فضای علمی، فرهنگی و نیازهای جاری و

نیز تحت تاثیر نوع نگرش و تفکر پدید آورندگان و طیف مشایخ آن‌ها بوده است». (نصیری، ۱۳۸۵: ۲۳-۲۴)

فرهنگ دینی به معنی نهادینه کردن ارزش‌های دینی و مذهبی در باورها و عملکرد افراد و در روابط اجتماعی است که این مهم از طریق مکانیسم تکرار الگوهای نمادین و در ارتباط با روابط و حیات جمعی قابل شناخت است. این نسبت‌سنجی خود تابعی از نسبت فرهنگ و متن در میان فرهنگ‌های جوامع است زیرا فرهنگ به مثابه پدیداری دارای اجزایی متعدد، چند لایه و به مثابه کردارهای فرهنگی اصطلاحی است که توامان به اشکال جمعی و رابطه‌ای کنش و اندیشه‌ها اشاره دارد. از این‌رو فرهنگ مردم نیز اساساً به مثابه نظامهای دلالت در حال تولید و مصرف معنا است خواه در زبان نمود یابد یا در دیگر شیوه‌های ارتباطی مانند نمادها و کردارها و نهادها نمایان شود (مک‌کارتی، ۱۳۸۸: ۵۵ - ۲۱۷) در نتیجه متون نیز مشمول نظام دلالتی و نشانه شناختی فرهنگ هستند. (ساسانی، ۱۳۸۹: ۶ - ۸) بر این اساس «این مولف واحد موضع فرهنگی است که در نگارش و ترکیب‌بندی متن تاریخی خود، شکل روایی ابداع‌شده‌ای از دانش را خلق می‌کند». (جنکینز، ۱۳۸۷: ۲۹)

با توجه به توضیحات ارایه شده علی‌رغم توجه فراوان به جایگاه فاطمه زهرا (س) در تاریخ تشیع در تحقیقات مختلف و عمدها به شکلی واقع‌گرایانه، تاکنون از زاویه طرح بحث این مقاله و رویکرد و روش آن یعنی با رویکرد فرهنگ‌پژوهی تاریخی تحقیقی انجام نشده است و به همین روی این تحقیق به شکلی متفاوت این موضوع را مورد بررسی قرار می‌دهد که از سطح بافت تاریخی تا سطح متنی را دربرمی‌گیرد. با چنین چشم‌اندازی از شکل‌دهی فضائل‌نگرانه شخصیت فاطمه زهرا (س) در فرهنگ شیعی با واسطه بازتکرار احادیث و روایت‌های منتبه به مراجع شیعی درباره نمادهای فرهنگ شیعه در متون حدیثی شیعیان، به بررسی شخصیت فاطمه زهرا (س) در احادیث شیعی از قرن چهارم تا ششم به شکل سنخ شناسانه و روندی می‌پردازیم.

۱. بازنمایی جایگاه و ابعاد شخصیتی فاطمه زهرا (س) در متون حدیثی شیعی از قرن چهارم تا ششم هجری

قبل از آنکه سنخ‌شناسی احادیث منتب به مراجع شیعی یعنی امامان و پیامبر اسلام درباره حضرت فاطمه (س) در قرن چهارم هجری قمری ارائه شود، ذکر این نکته ضروری است که مقاله حاضر در مقام داوری درباره درستی و یا نادرستی انتساب یک حدیث یا روایت به پیامبر و امامان یا صحابه پیامبر نیست یا در مورد صحت محتوای روایت و حدیث بررسی انجام نمی‌دهد. از چشم‌انداز نظری مقاله درباره فرهنگ، صرف وجود روایت یا حدیث در متنه شیعی که تعلق آن به دوره زمانی خاص مشخص شده باشد نشان از حضور و مصرف دیدگاه مستخرج از آن حدیث یا روایت و رایج بودن آن در فرهنگ شیعیان در سطوح نخبگان یا عامه به شکلی مقبول در عین حال معتبر یا غیرمعتبر از منظر دانش حدیث- دارد هرچند می‌توان مکانیزم‌های مصرف و ترویج و رایج بودن هر کدام از این احادیث را نیز بر مبنای عملکردهای علمای مذهب شیعه در سنجه اعتبار و صحت سلسله روایان و مرجع حدیث و محتوای آن حدیث یا روایت مورد بررسی قرار داد. بنابراین از این روایات با عنوان روایت منتب یاد می‌کنیم که در آنها درباره حضرت فاطمه (س) صحبت می‌شود و آن دسته از روایاتی که از قول خود ایشان درباره موضوعات مختلف از زندگی شخصی تا دیدگاهها درباره دیگر موضوعات و افراد در مجتمع حدیثی شیعی گفته شده است را در مقاله حاضر در نظر نمی‌گیریم.

با اتکاء به روایتهای متون حدیثی قرن چهارم تا ششم هجری بازنمایی جایگاه حضرت فاطمه (س) در طی قرن چهارم تا ششم هجری در فرهنگ شیعی به شکل نمودارهای زیر است و برای درک چشم‌اندازی قابل تبیین و تفسیر از این روند، این اطلاعات به تفکیک هر قرن بر پایه سنجه آماری احادیث و نیز تحلیل مضمونی محتویان آن روایات در ذیل یک موضوع یا مفهوم بر اساس ترتیب تاریخی زمان تالیف یا حیات مولف متون ارائه می‌شود.

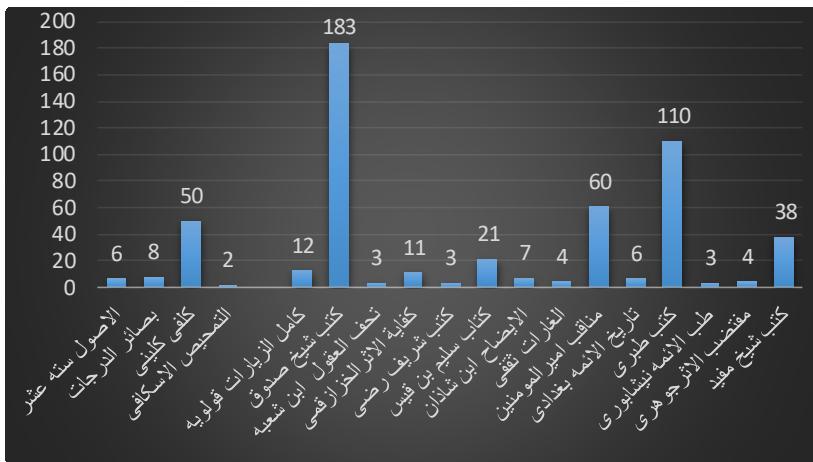
۲. سنخ شناسی احادیث و روایات منابع و متون شیعی درباره فاطمه زهرا (س) در قرن چهارم هجری^۳

سنخ شناسی روایات و احادیث منتب به منابع و مراجع شیعی در متون حدیثی قرن چهارم شامل این منابع است. الاصولالسته عشر از عدهالمحدثین، بصائرالدرجات از محمد بن صفار، الكافی در ۸ جلد از کلینی، کتاب سلیم بن قیس از سلیم هلالی کوفی، الایضاح از ابن شاذان، الغارات در ۲ جلد از ثقیل کوفی، مناقب امیرالمؤمنین در ۲ جلد از سلیمان کوفی، تاریخالائمه از کاتب بغدادی، المسترشد، دلائلالامامة، نوادرالمعجزات همگی از محمد طبری، طبلائمه از بسطام نیسابوری، مقتضبالاثر جوهری، مائه منقبه از ابن شاذان، التمجیص اسکافی، کامل-الزيارات قولویه، الامالی الاعتقادات فی دین امامیه، التوحید، الخصال، ثواب الاعمال، صفات-الشیعه، علل الشرائع، عیون اخبارالرضا، فضائل الشیعه، کمالالدین و اتممالنعمه، معانیالاخبار، من لایحضره الفقیه همگی از شیخ صدوq، تحف العقول از ابن شعبه حرانی، کفایهالاثر از خزار قمی، المعجزاتالنبویه و خصائصالائمه از شریف رضی، الاستبصار در ۴ جلد و تهذیبالاحدکام در ۱۰ جلد از شیخ طوسی، روضهالواعظین از ابن فتال نیشابوری، اقسامالمولی، اوائلالمقالات، ایمان ابی طالب، الارشاد در ۲ جلد، الامالی، الاختصاص، النکتالاعتقادیه، حدیث نحن معاشرالانبیاء، الغیبه در ۴ جلد، سهوالنبی، نص علی (ع) در ۲ جلد، مسارالشیعه همگی از شیخ مفید که جایگاه حضرت فاطمه (س) را با تکیه بر روایات منتب که بیان کردہاند به صورت زیر نشان می‌دهند.

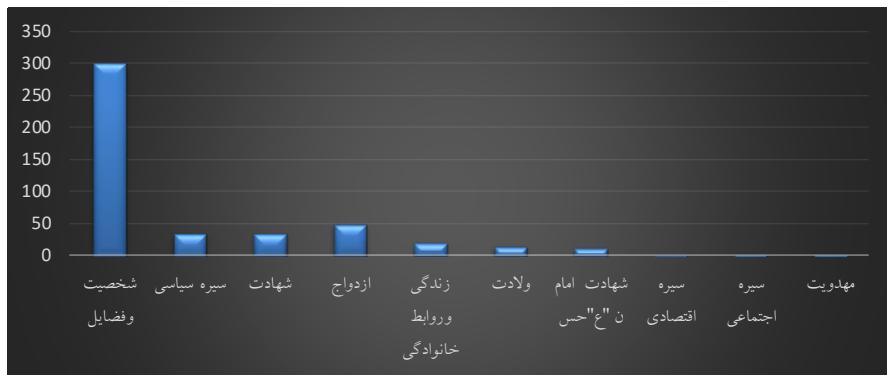
فراوانی روایات متنسب به مراجع شیعی درباره حضرت فاطمه (س)

در متون شیعی تا قرن چهارم هجری

سنخ شناسی موضوعی احادیث متنسب

درباره حضرت فاطمه (س) در متون شیعی تا قرن چهارم هجری

پس از سنخ‌شناسی احادیث منتبه درباره فاطمه (س) در قرن چهارم هجری و به جهت آنکه بیشترین احادیث در خصوص شخصیت و فضائل ایشان است، در نمودار بعد به تفکیک آماری این احادیث خواهیم پرداخت.

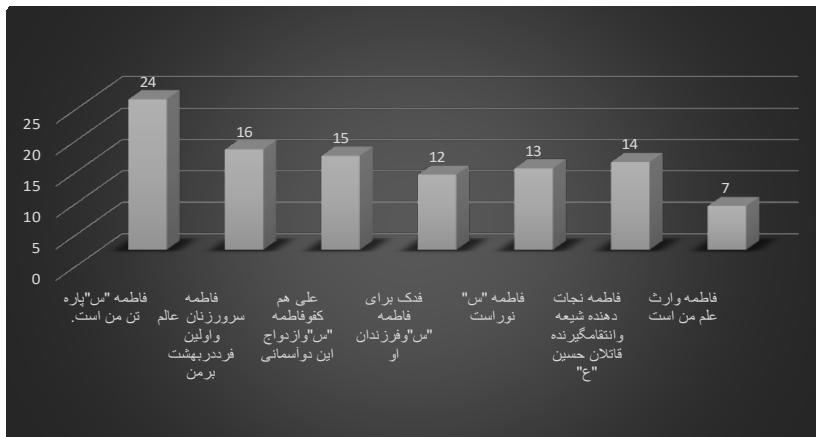
تفکیک آماری و موضوعات جزئی مربوط به شخصیت و فضائل حضرت فاطمه(س) در متون شیعی قرن چهارم

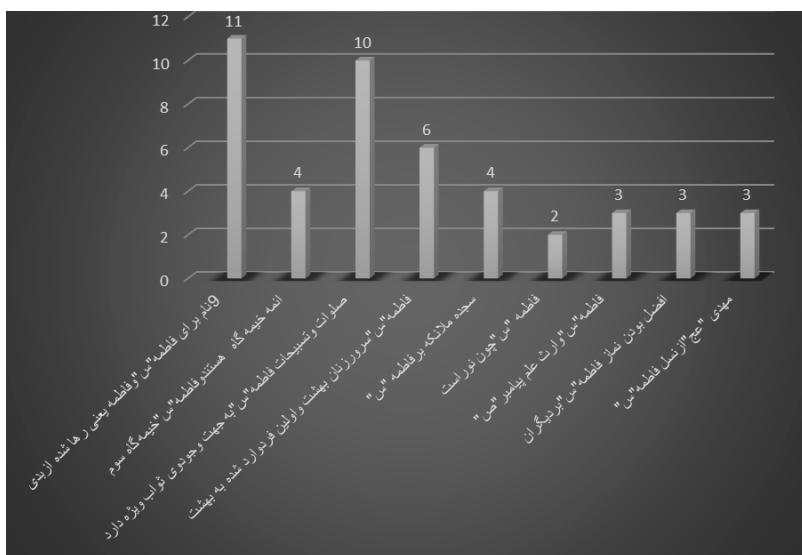
همانگونه که ملاحظه می‌شود نمودار نشان می‌دهد که به ترتیب فضائل حضرت به نقل از پیامبر (ص) و پس از آن فضائل ایشان به نقل از امام صادق (ع) و فضائل حضرت به نقل از امام علی (ع) دارای بیشترین فراوانی هستند. گرچه آیات قرآنی که مرجع تفسیری آن در روایت‌های منتبه به مراجع شیعی در نسبت با حضرت فاطمه (س) تفسیر شده و زهد و تقوای ایشان را نشان می‌دهد نیز حجم قابل توجهی از احادیث را در بر می‌گیرد اما به جهت آنکه بحث مربوط به این نوشتار فضایل‌نگاری است، در نمودار بعد تنها به تفکیک آماری و موضوعی فضائل حضرت و آیات قرآنی منتبه از جهت مهم بودن بُعدی از شخصیت و فضائل ایشان پرداخته و موارد مربوط به شخصیت را تفکیک خواهیم کرد.

سنخ شناسی موضوعی فضائل حضرت فاطمه (س) در احادیث منتب به پیامبر (ص) در متون شیعی قرن چهارم

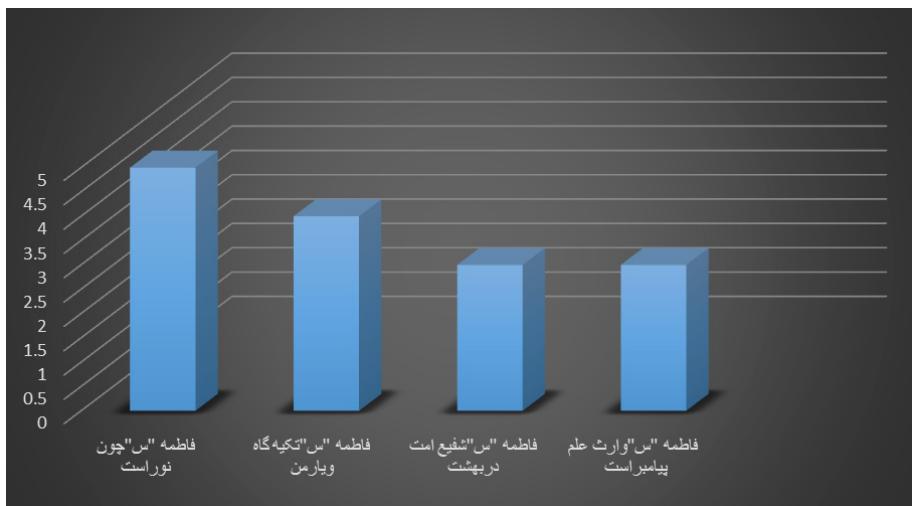

سنخ شناسی موضوعی فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منتب به امام صادق (ع) در متون شیعی قرن چهارم

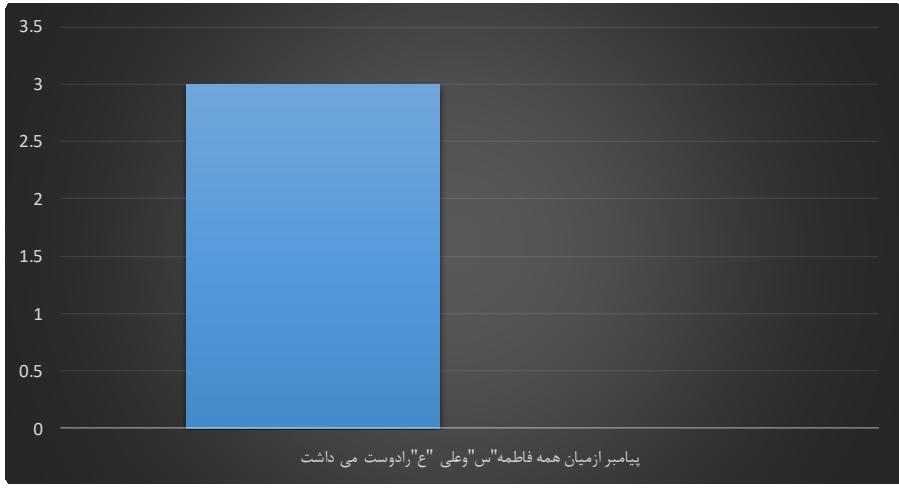
بر اساس فراوانی احادیث منتسب به پیامبر در منابع شیعی تا قرن چهارم می‌توان دریافت موضوع و معنای اصلی مورد توجه و مهم، بحث تطهیر و دوری از گناه برای فاطمه زهرا (س) است که تا آن زمان و دوران‌های بعدی یکی از مهم‌ترین مبانی فکری تشیع را شکل می‌داده است.

سنخ شناسی موضوعی فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منتسب به امام علی (ع) در متون شیعی قرن چهارم

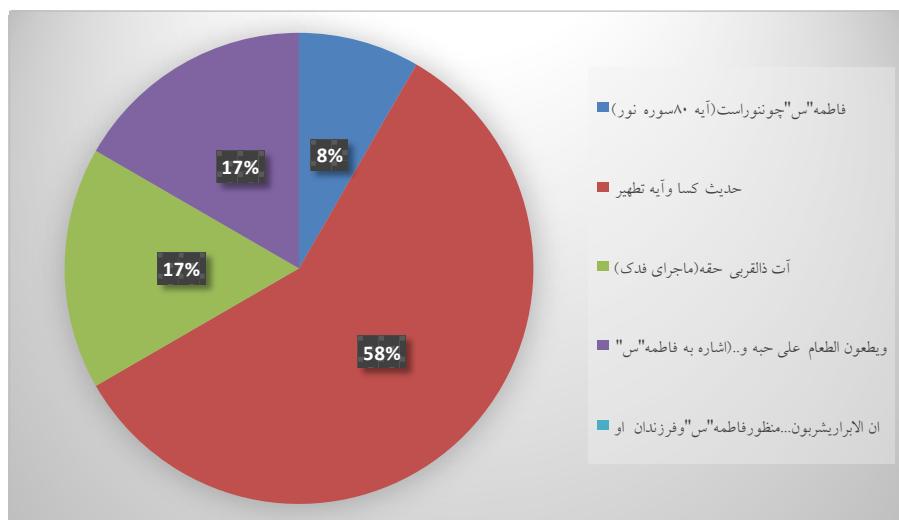

فضائل حضرت فاطمه (س) منقول از عایشه به نقل از پیامبر(ص) در متون شیعی قرن چهارم

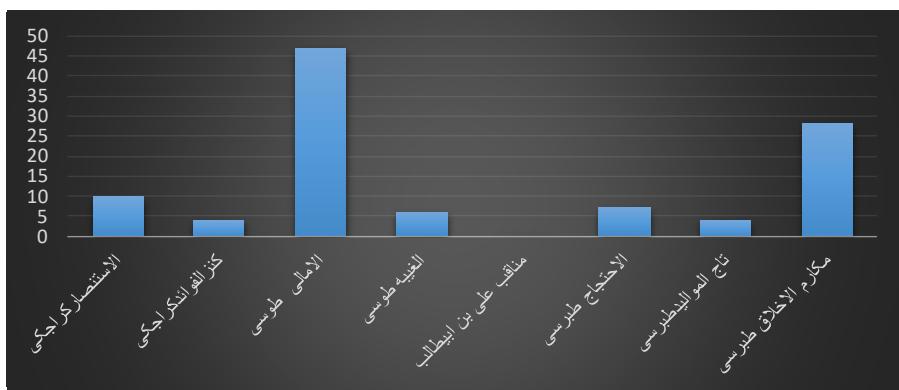
آیات قرآنی نازل شده درباره حضرت فاطمه (س) در احادیث و روایات متون شیعی قرن چهارم

سنخ‌شناسی روایات و احادیث منابع و متون شیعی درباره فاطمه زهرا (س) در قرن پنجم هجری

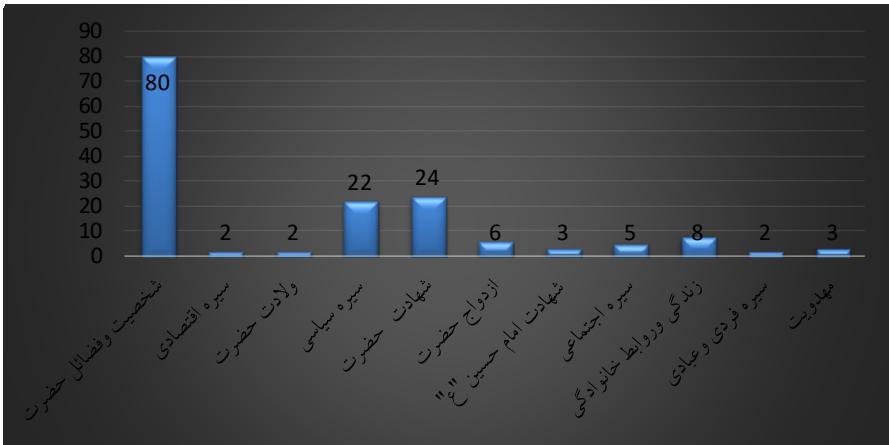
اما سنخ‌شناسی روایات و احادیث منتب به منابع و مراجع شیعی در متون حدیثی قرن پنجم هجری که شامل این منابع است. الاستنصر، التعجب، کنزالفوائد و معدن الجواهر از کراجکی، الامالی، الغیبه از شیخ طوسی، مناقب علی بن ابی طالب از ابن مغازلی، عيون المعجزات از عبدالوهاب، الاحتجاج، تاجالموالید و مکارم الاخلاق از شیخ طبرسی که جایگاه حضرت فاطمه (س) را بر اساس فراوانی روایات درباره ایشان به صورت زیر نشان می‌دهد.

سنخ‌شناسی روایات منتب به مراجع شیعی درباره حضرت فاطمه (س) در قرن پنجم هجری به تفکیک متون شیعی

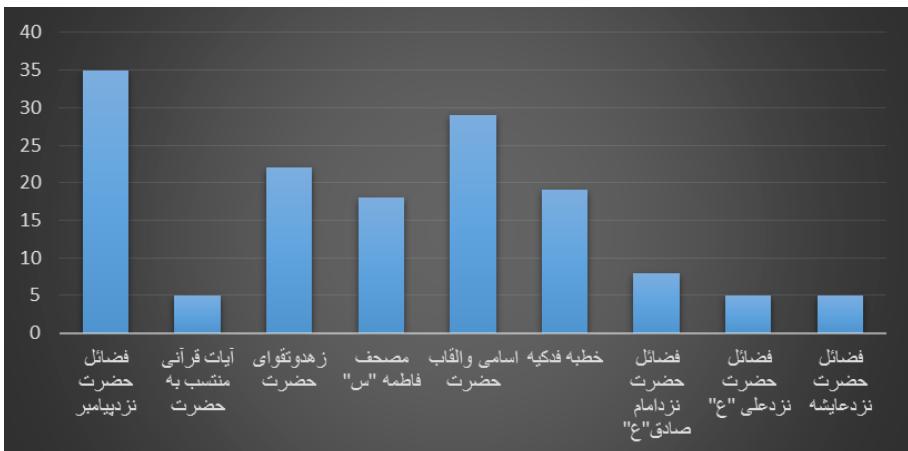

سنخ‌شناسی احادیث منتب به معصومین شیعی درباره فاطمه (س) در متون شیعی قرن پنجم هجری

سنخ‌شناسی موضوعی مربوط به شخصیت و فضائل حضرت فاطمه (س) در احادیث متون شیعی قرن پنجم

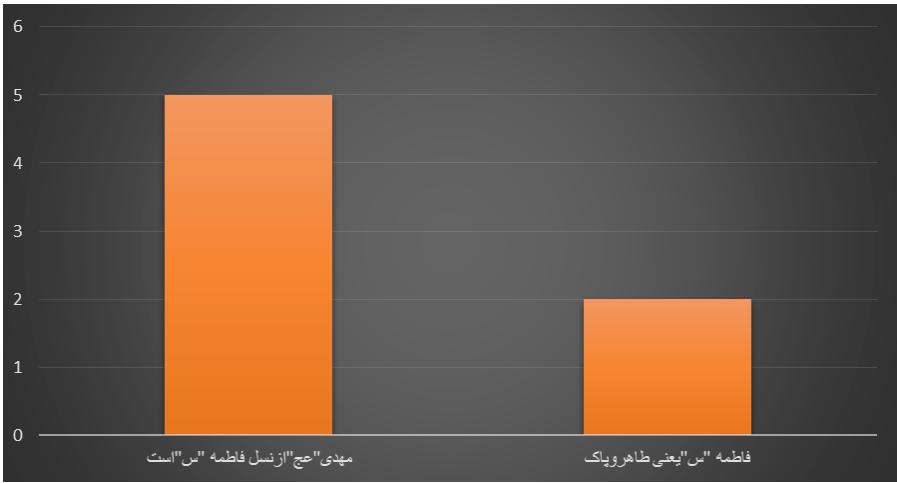
همانگونه که ملاحظه می‌شود نمودار نشان می‌دهد که به ترتیب فضائل حضرت نزد پیامبر (ص) و پس از آن فضائل ایشان نزد امام صادق (ع) و فضائل حضرت نزد علی (ع) دارای بیشترین فراوانی هستند. گرچه اسامی و القاب حضرت و زهد و تقوای ایشان نیز حجم قابل توجهی از احادیث را در بر می‌گیرد. اما به جهت آنکه بحث مربوط به این نوشتار فضایل نگاری است، در نمودار بعدی تنها به تفکیک آماری و موضوعی فضائل و آیات قرآنی منتبه به جهت اهمیت پرداخته شده و از تفکیک موضوعی مطالب مربوط به شخصیت حضرت خودداری می‌کنیم.

فضائل حضرت فاطمه (س) نزد پیامبر (ص) بر اساس فراوانی احادیث منتبه در متون شیعی قرن پنجم هجری

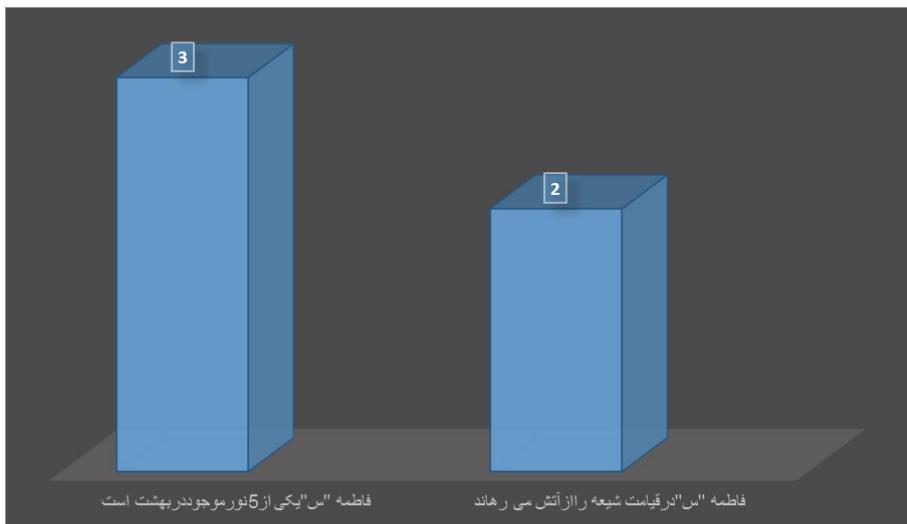

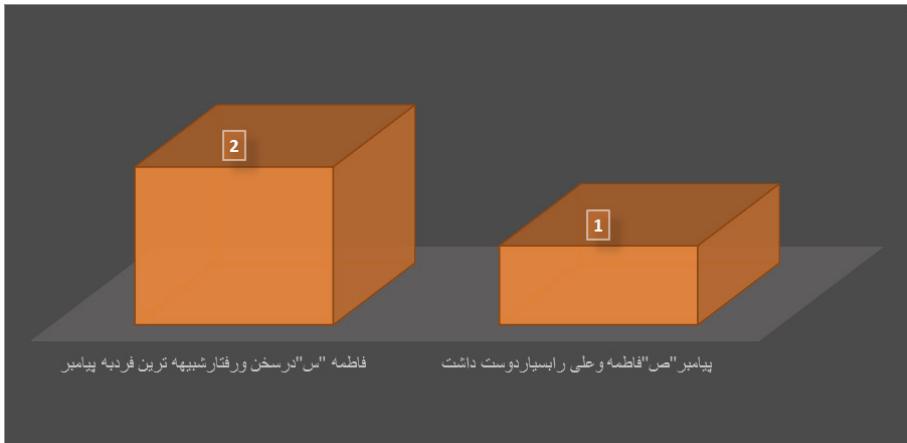
فضائل حضرت فاطمه (س) به نقل از امام صادق(ع) بر اساس فراوانی روایات منتبه در متون شیعی قرن پنجم هجری

فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منتبه به امام علی «ع» در متون شیعی قرن پنجم هجری

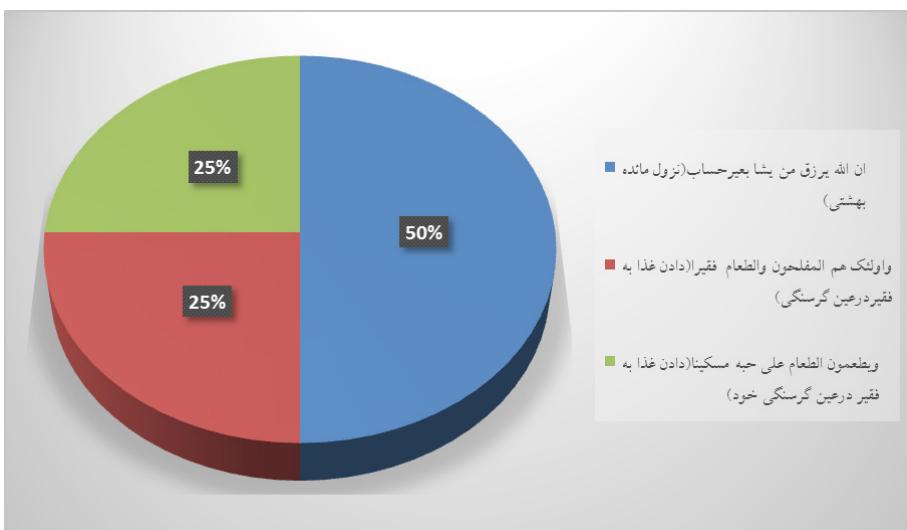
فضائل حضرت فاطمه (س) در اقوال عایشه به نقل از پیامبر (ص) بر اساس منابع شیعی قرن پنجم هجری

آیات قرآنی نازل شده درباره فاطمه (س)

بر اساس روایات منتبه در متون شیعی قرن پنجم هجری

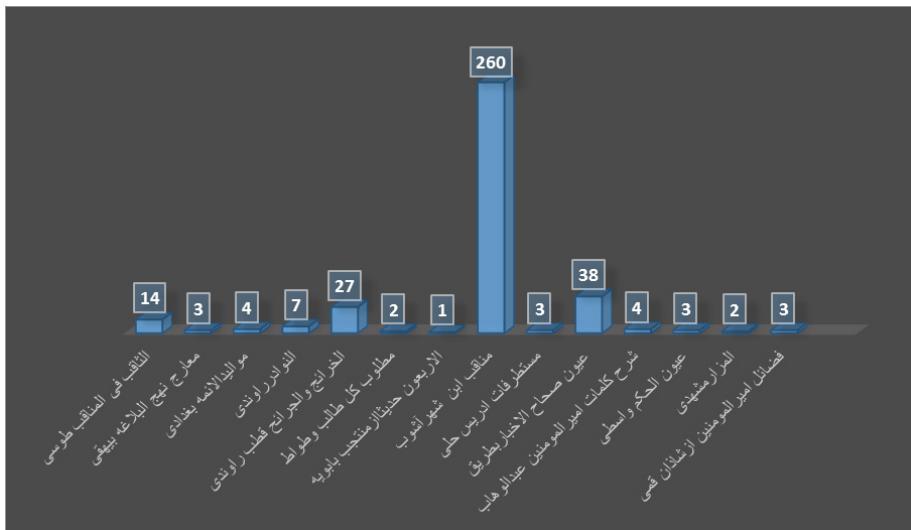
کیوژ خانه

سنخ شناسی روایات منابع شیعی درباره فاطمه زهرا (س) در قرن ششم هجری قمری متون حديثی قرن ششم هجری شامل این منابع است. الثاقب فی المناقب از ابن حمزه طوسی، معارج نهج البلاغه از علی بن زید البیهقی، تاریخ موالیدالائمه از ابنالخشاب بغدادی، النواور از فضل الله الراوندی، الخراج و الجرائح در ۳ جلد از قطب الدین راوندی، الأربعون حدیثا از منتخب الدین بن بابویه، مناقب آل ابی طالب در ۳ جلد از ابن شهرآشوب، مستطرفات السرائر از ابن ادریس حلی، عمدہ عیون صحاح الاخبار از ابن بطريق، شرح کلمات امیرالمؤمنین (ع) از عبدالوهاب، عیون الحكم و الموعظ از علی بن محمد الواسطی، المزار محمد بن مشهدی و فضائل امیرالمؤمنین (ع) از شاذان قمی که جایگاه حضرت فاطمه (س) با تکیه بر روایات راجع به ایشان از مراجع مختلف را به صورت زیر نشان می‌دهند.

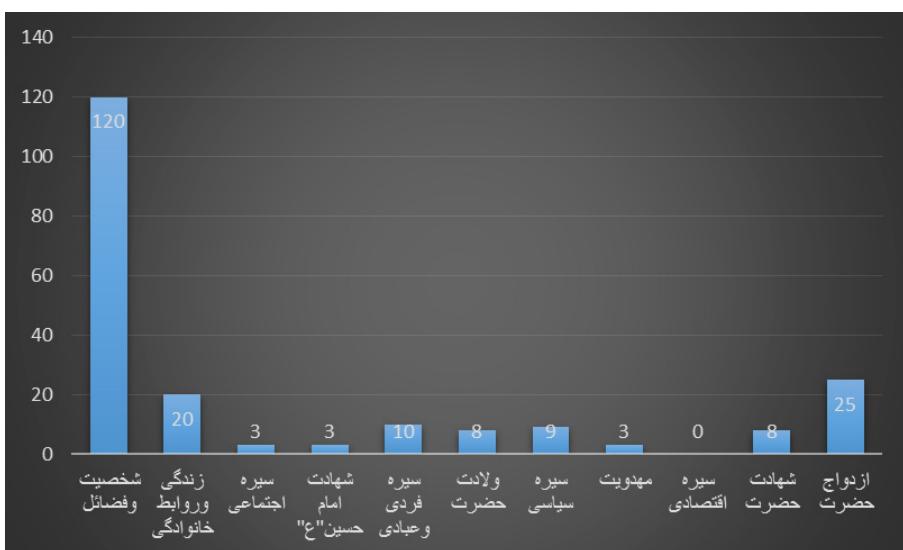
سنخ شناسی روایات منتب به مراجع شیعی درباره حضرت فاطمه(س) به تفکیک متون شیعی در قرن ششم

با توجه به مقایسه منابع شیعی از قرن چهارم تا ششم هجری می‌توان این برداشت را ارایه کرد که فراوانی و تجمیع احادیث درباره فاطمه زهرا (س) با رشد قالب‌های مناقبی

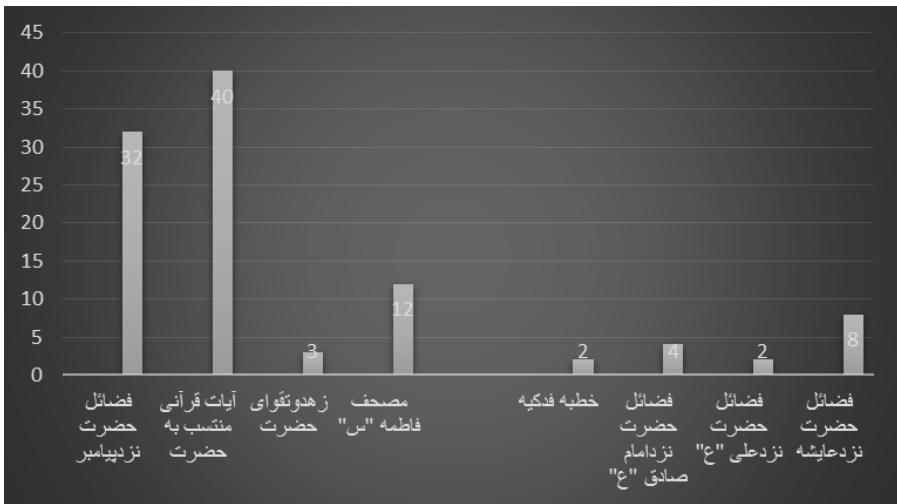
برای بیان عقاید و فرهنگ شیعی به طور مشخصی در قرن ششم ذیل منابع مناقب‌نگاری مانند مناقب ابن‌شهرآشوب فراهم شد در حالی که در دوره‌های پیشین این احادیث و روایات در منابع متنوع‌تر و با اختلاف عددی کمتری پراکنده شده بودند. این وضعیت تاثیرپذیری منابع حدیث شیعی را از بافت تاریخی قرن ششم هجری و تحولات تاریخی این دوران تحت سلطه سلجوقیان سنی مذهب نشان می‌دهد. جهت‌گیری مشخص این منابع مناقب‌نگاری نیز باز تولید عقاید شیعی در فضای فرهنگی جماعت شیعیان بوده (بارانی، ۱۳۹۲: فصول مختلف؛ هالم، ۱۳۸۹: ۹۸؛ کسری دهکردی و بهارزاده، ۱۳۹۵: ۱۴۳-۱۷۶) تا بدین ترتیب با حمایت فرهنگی از نظام عقیدتی شیعه، انسجام هویتی و تشخص عقیدتی و فرهنگی شیعیان را در میان جماعت اهل سنت حفظ کنند هرچند علل دیگری نیز در این تغییرات تاثیرگذار بوده‌اند. سخن‌شناسی موضوعی احادیث و روایات این منابع نیز نشان از اهمیت یافتن و بر جسته شدن وجه فضائلی شخصیت فاطمه (س) در این دوره به شکلی تصاعدی دارد که تاییدی بر جهت‌گیری فرهنگی یاد شده است.

سخن‌شناسی موضوعی روایت‌های متون شیعی قرن ششم درباره حضرت فاطمه (س)

تفکیک آماری و موضوعی مربوط به شخصیت و فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منابع شیعی قرن ششم هجری

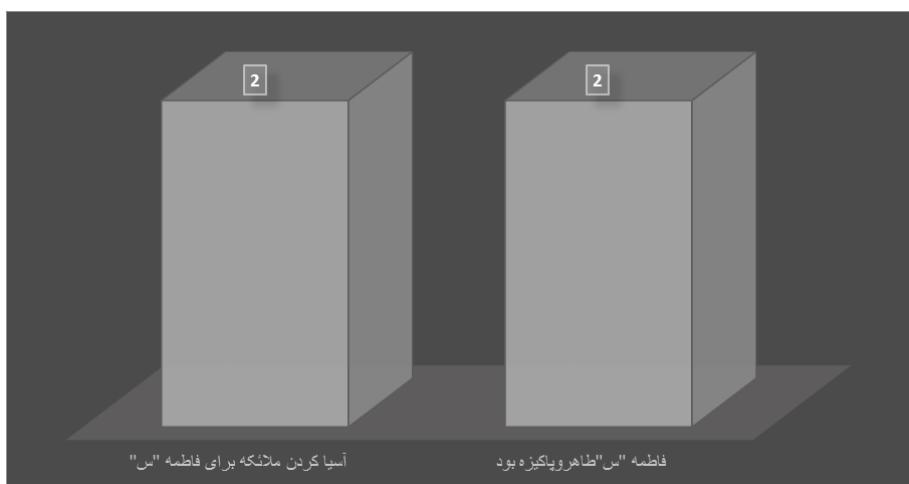

این نمودارها نشان می‌دهد برخلاف دوره‌های پیشین، آیات قرآنی که بنابر تفاسیر مراجع عقیدتی شیعه موید فضائل و جایگاه فاطمه (س) هستند در این دوره در مرتبه نخست مراجع روایی قرار گرفته است و پس از آن نیز به ترتیب فضائل حضرت در احادیث منقول از پیامبر (ص) و پس از آن فضائل ایشان به نقل عایشه از قول پیامبر و فضائل ایشان در روایات مناسب به امام صادق(ع) و علی (ع) دارای بیشترین فراوانی هستند. همانگونه که ملاحظه می‌شود آیات قرآنی مناسب به حضرت نیز حجم قابل توجهی از احادیث را در بر می‌گیرد که پس از بیان و نشان دادن تنوع موضوعی فضایل‌نگاری به تفکیک آیات قرآنی نیز خواهیم پرداخت.

موضوعات مربوط به فضائل حضرت فاطمه (س) در احادیث منتبه به پیامبر (ص) در متون شیعی قرن ششم

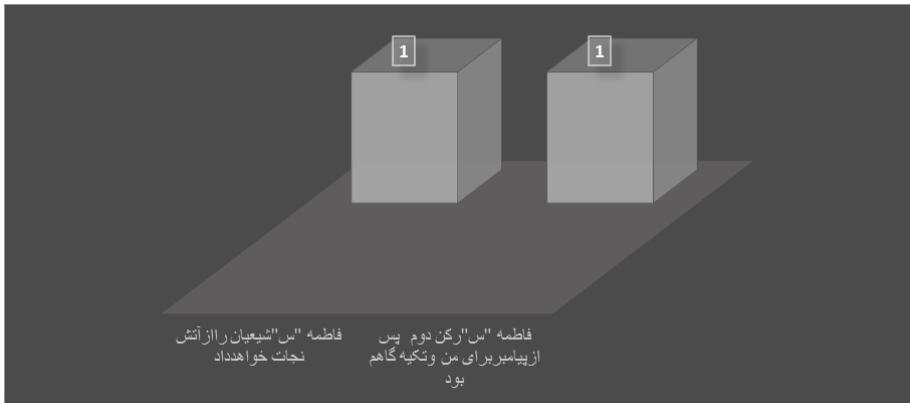

موضوعات مربوط به فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منتبه به امام صادق (ع) در متون شیعی قرن ششم هجری

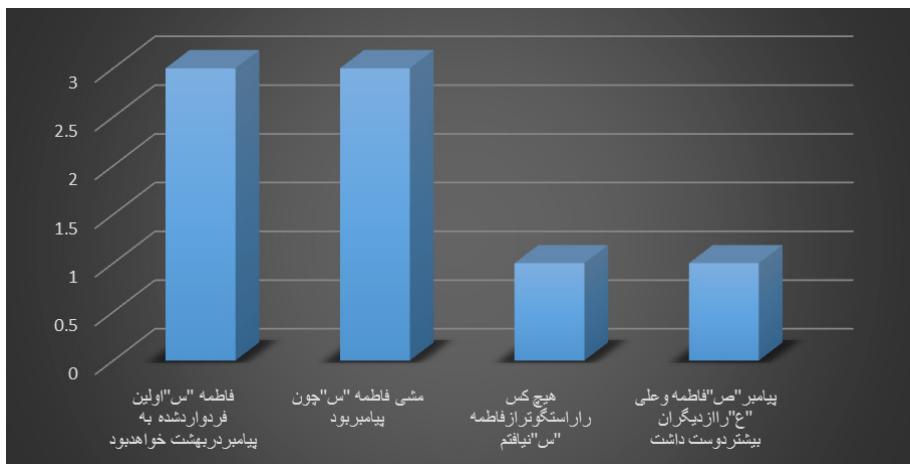

م موضوعات مربوط به فضائل حضرت فاطمه (س) در روایات منتب به امام علی (ع) در متون شیعی قرن ششم هجری

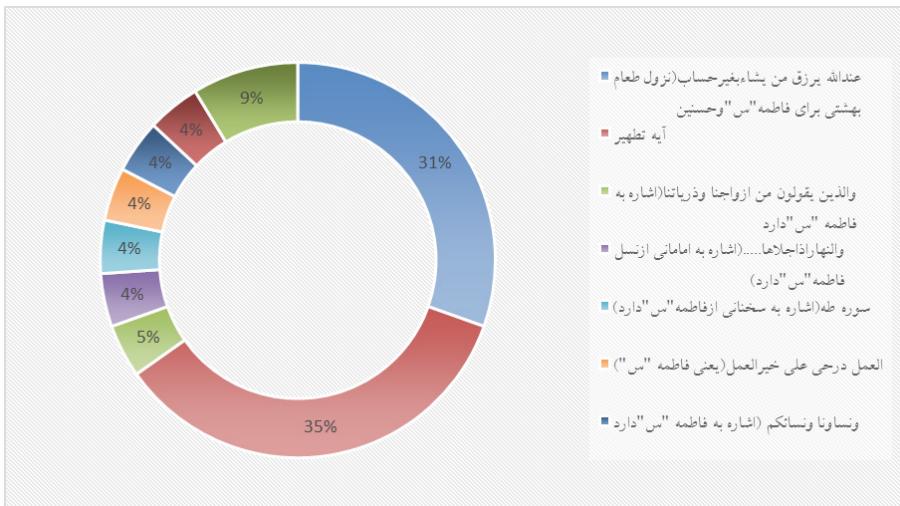

م موضوعات مربوط به فضائل حضرت فاطمه (س)

در اقوال منتب به عایشه به نقل از پیامبر (ص) در متون شیعی قرن ششم

آیات قرآنی که در روایات منتبه به مراجع شیعی در متون شیعی قرن ششم هجری درباره حضرت فاطمه (س) نازل شده است.

نتیجه گیری

بنا بر رویکرد پژوهش حاضر، هر روایت تاریخی بازنمایی سازمان یافته‌ای از واقعیت است که بر اساس موضع فرهنگی مولفی که مورخ، محدث یا فقیه است صورت می‌گیرد. بر همین مبنای هر متن تاریخی نتیجه کنش گفتمانی مولف در راستای مرجعیت‌بخشی فرهنگی به نظام ارزشی معتبر در فضای فکری مولف است. این وضعیت انتخاب موضوعات و شخصیت‌ها، توصیفات و تعاریف، رابطه‌ها و نسبت‌ها در یک پیکره‌بندی روایی از گذشته را در یک طرح واره تفسیری که کلاف و تار و پود متن را برمی‌سازد ممکن می‌سازد.

با توجه به چنین رویکردی متون حدیثی و احادیث موجود در متون را باید در نسبت با بافت تاریخی و فرهنگی مولفان آن مورد بررسی قرارداد و نمی‌توان متون را بی‌تأثیر از فضای گفتمانی و تغییر و تحولات اجتماعی و سیاسی و فرهنگی زمینه و زمانه متن و مولفان و مخاطبان آن بررسی کرد در عین حال که باystsی تاثیرگذاری متون و مولفان را نیز در شکل‌دهی به بافت تاریخی و فرهنگی آن عصر و مخاطبان آن مورد توجه قرار داد.

در این مقاله متون حدیثی شیعی در فاصله زمانی قرن چهارم تا ششم هجری تدوین شده‌اند مورد بررسی قرار گرفت و احادیث و روایات منابع و مراجع شیعی موجود در گزارش‌های آن در خصوص حضرت فاطمه (س) در ۹۰ جلد کتاب و حدود ۱۰۰۰ روایت و حدیث سنتی شناسی شد. این کار کمی و کیفی نشان داد گزارش‌های مربوط به فضائل حضرت فاطمه (س) بیشترین احادیث و روایات را در بر می‌گیرد و شخصیت حضرت فاطمه (س) از قرن چهارم تا ششم در این بُعد خاص، اهمیت و موضوعیت و توجه بیشتری از طرف مولفان متون شیعی به دست آورده و در فرهنگ شیعی نیز چنین تصویری از ایشان در این دوران نهادینه شده است. علل گرایش فقیهان و محدثان به بیان شخصیت و فضائل فاطمه (س) در طی این دوره قرن چهارم تا ششم هجری در راستای تولید فرهنگ شیعی به معنای توده‌ای آن بوده است تا هویت و جماعت طایفه شیعه حول نمادهای معنایی آن که محور عقاید شیعی هستند حفظ و تقویت شود به همین دلیل روند تصاعدی تجمیع احادیث فضائل حضرت را در منابع مناقب‌نگاری شاهد هستیم. این دوره‌ی بسیار مهم است زیرا حاکمیت آل بویه و سلاجقه دو فرست متفاوت در برابر جماعت‌های شیعی قرار می‌دهد. در دوره اول توان نخبگان شیعی به گسترش مبانی فکری و علمی تشیع صرف می‌شود و در دوره بعدی با توجه به تغییرات موقعیت اجتماعی فرهنگی سیاسی عصر سلاجقه بر جامعه شیعه، راهبرد فرهنگی در حمایت از هویت و جماعت شیعه در همان قالب سنت علم حدیث اما با موضوع مناقب و فضائل نگری در شکل روایات و احادیث از مراجع معصوم شیعی، عموم و عامه شیعیان را مدنظر قرار می‌گیرد. شیعه در این دوره که با رشد جریان حدیث-گرایی مواجه است، از ادبیات مناقب‌نویسی در قالبی حدیثی برای تقویت تفکر و هویت شیعی استفاده می‌کند. عمومیت بخشیدن به مفاهیم و عقاید مذهب شیعی در قالبی نمادپردازنه با مرعیت شخصیت‌های پایه برای هویت شیعی مانند حضرت فاطمه زهرا (س) به عنوان ملتقای نور نبوت و امامت، برای آن بوده است که بتوان به جامعه‌ی شیعی انسجام و تشخّص بخشید همانطور که برای هویت-بخشی و درونی‌سازی آن در جامعه شیعی، از قالب حدیثی به عنوان سنت رایج علمی در آن دوران استفاده می‌شود. در این بین و برای رسیدن به این

مقصود مهم، علمای شیعی در آثار خود از وجود و مرجعیت ائمه در نظام فکری شیعی برای بازسازی و یا به تعبیر بهتر بازآفرینی و بازآرایی آن هویت و ارائه‌ی یک الگوی دینی استفاده می‌کنند و در نتیجه با توجه به بافت دوره‌ای که در آن زیست می‌کنند، یک بُعد از شخصیت آنان را برجسته می‌شود.

این بررسی نشان می‌دهد چگونه معانی عقیدتی در فکر قدسیانه شیعی برای فاطمه (س) در یادمان‌ها و نام‌گذاری‌های فرهنگی باقی خواهند ماند کما اینکه انتخاب نام فاطمه زهرا (س) برای فرزندان شیعیان همچنان سنتی ماندگار و در عین حال به پشتونه احادیث مولید جایگاه قدسی و عقیدتی این نام‌گذاری، تبدیل به رویه‌ای فرهنگی برای بازتولید و حفظ عقیده شیعی در فرهنگ شیعیان تابه امروز شده است.

پی نوشت ها

۱. در این مقاله منظور از شیعه، شیعه امامیه اثنی عشریه است و موضوع و مساله پژوهش نیز درباره آن است.
۲. این رویکرد تاریخی به فرهنگ است که چنین رابطه ای را مبنای تحلیل و تفسیر قرار می دهد.
۳. تحلیل های آماری ارایه شده در قالب نمودارهای موجود در این مقاله با استفاده از نرم افزار مکتبه اهل بیت (ع)؛ قم: نسخه دوم ؛ انجام گرفته است. که برای جلوگیری از اطاله کلام مشخصات کامل منابع بیان نشده است.

منابع و مأخذ

۱. ابن حلاق، وائل؛ ۱۳۸۸: تاریخ تئوری های حقوق اسلامی، ترجمه: محمد راسخ، تهران: نسی.
۲. امیرمعزی، محمدعلی؛ ۱۳۸۸: «اندیشه اسلامی وجود پیشینی امام»، خردناه ۳۴ و ۳۳.
۳. بارانی، محمدرضا؛ ۱۳۹۲: بررسی تاریخی تعامل فکری و سیاسی امامیه با فرقه‌های معتزله، حنبله و اشاعره، قم: نشر حوزه و دانشگاه.
۴. جنکیز، کیت؛ ۱۳۸۹: بازندهی تاریخ؛ ترجمه: حسینعلی نوذری، تهران: نشر آگه.
۵. ساسانی، فرهاد؛ ۱۳۸۹: معناکاوی به سوی نشانه شناسی اجتماعی، تهران: نشر علم، چ دوم.
۶. عمامی حائری، سید محمد؛ ۱۳۸۸: بازسازی متون کهن حدیث شیعه، قم: نشر دارالحدیث.
۷. کسری دهکردی، فرشته و پروین بهارزاده؛ ۱۳۹۵: «تنوع گونه‌های حدیث‌نگاری نزد ایرانیان قرن ششم»، حدیث‌پژوهی: شماره ۱۵ ۱۷۶-۱۴۳.
۸. مدرسی طباطبایی، حسین؛ ۱۳۸۹: میراث مکتوب شیعه از سه قرن نخستین هجری، ترجمه: سید علی قرابی و رسول جعفریان، قم: نشر مورخ.
۹. ———؛ ۱۳۹۰: مکتب در فرایند تکامل: نظری بر تطور مبانی فکری تشیع در سه قرن نخستین، ترجمه: هاشم ایزدپناه، تهران: نشر کویر.
۱۰. مکاری، ای دی؛ ۱۳۸۸، جامعه شناسی معرفت، ترجمه: محمد توکل، تهران: پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
۱۱. موتسکی، هارالد؛ ۱۳۸۸، حدیث در نگاه خاورشناسان، ترجمه: فروغ پارسا، تهران: انتشارات دانشگاه الزهرا.
۱۲. نصیری، علی؛ ۱۳۸۵، آشنایی با جوامع حدیثی شیعه و اهل سنت، تهران: مرکز جهانی علوم اسلامی.
۱۳. هالم، هاینس؛ ۱۳۸۹، تشیع، ترجمه: محمدتقی اکبری، قم: نشر ادبیان.
۱۴. نرم افزار مکتبه اهل بیت. قم : نسخه دوم.

سی و دو شنبه هفتم

نقش اشعث بن قیس در ماجراهی قتل امام علی ۷

دکتر علی ناظمیان فرد*

اکرم جهاندیده**

چکیده

اشعث بن قیس یکی از چهره‌های برجسته‌ی قبیله‌ی کنده بود که در طول حیات سیاسی خود با اتخاذ مواضع سلیمانی و ایجابی، در بسیاری از رویدادهای زمانه ایفای نقش نمود. منفعت‌جویی‌های فردی و قبیله‌ای، عمده‌ترین شاخصی بود که رفتارهای سیاسی وی را جهت‌دهی می‌کرد. این انگیزه‌ها گاه به طرز آشکار، اشعث را در صف باران امام علی(ع) می‌نشاند و گاه در نهان، با معاویه هم دست و هم داستان می‌کرد.

پرسشی که این مقاله حول محور آن سامان یافته این است که آیا اشعث بن قیس در توطئه‌ای که یک عنصر خارجی برای قتل امام(ع) طراحی کرده بود، نقشی داشت؟ یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که اشعث با پناه‌دادن به ابن‌ملجم که از مصر به قصد ترور امام(ع) به کوفه آمده بود و نیز با بیدار کردن او در دقایق پیش از وقوع حادثه و تحریض وی به انجام قتل، مرتکب فعل مجرمانه «معاونت در جرم» شد که این نقش در پرتو داده‌های تاریخی مورد کاوش و سنجهش قرار خواهد گرفت.

واژگان کلیدی: امام علی(ع)، ابن‌ملجم، اشعث بن قیس، مسجد کوفه، معاونت در جرم.

*دانشیار گروه تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد(نویسنده مسؤول) nazemian@um.ac.ir

**کارشناس ارشد تاریخ تشیع ak.Jahandideh@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۱/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۹/۱